१४ सर्गः ईक्षाञ्चक्रइत्यादि। रामः सौमित्रिं ईक्षाञ्चक्रे ददर्श ईक्षङ्
भ० दर्शने र्व्विजादीत्याम् बलानि सैन्यानि च अनुजज्ञे अनुज्ञात
वान् युद्धायेत्यर्थात् ज्ञागबोधने उपसर्गप्रतिरूपकोऽयमनुशब्दः
तेन ज्ञिज्ञ्यन्तेत्यादिना मं किम्बा सौमित्रिं बलानि च ईक्षाञ्चक्रे
अनुजज्ञे च अढादिति मं शाब्दीह्याकाङ्क्षा शब्देनैव प्रपूर्य्यत
इति कर्म्मविषयेऽपि कर्म्मानुक्तेः किम्बा अनुजज्ञे अनुज्ञातो
रामेण विभक्तिव्यत्ययेन भावे रूपं देवेभ्योनमश्चकार शक्तार्थे
त्यादिना चतुर्थी ननु कथमत्र उपपदविभक्तेः कारकविभक्ति
र्व्वलीयसीति न्यायात् द्वितीया न स्यादिति चेन्न अत्र नमःशब्दस्य
वाचकत्वं तेनैव कृञोऽन्वयान्न द्वितीयाप्राप्तिः यदा तु कृञः प्रणा
मार्थत्वं नमःशब्देन द्योत्यते तदा तन्नयायात् द्वितीया यथा
नारायणं नमस्कृत्येत्यादि पर्णतल्पं पल्लवरचितशय्यां मुमोच
तत्याज पर्णशालमिति क्वचित्पाठः॥ १८॥

चकासाञ्चक्रुरुत्तस्थुर्नेदुरानशिरे दिशः। वानरा
भूधरान् रेधुर्व्वभञ्जुश्च ततस्तरून्॥ १९॥

ज०म० चकासाञ्चक्रुरित्यादि। ततोऽनुज्ञानानन्तरं वानरा उत्तस्थुः
उत्थिताः नेदुः शब्दितवन्तः दिश आनशिरे व्याप्ताः अश्नोतेश्चेत्य
भ्यासस्य नुट् अतआदेरिति दीर्घत्वं भूधरान् पर्व्वतान् रेधुः उन्मू
लितवन्तः राधोहिंसायामित्येत्वाभ्यासलोपा तरूंश्च वभञ्जुः